

Вънъ отъ тѣзи редовни библиотечарски училища, въ Русия се уреждатъ многобройни съкратени курсове за подготовка на нови библиотечари и за усъвършенствуването на старитѣ. Тѣ се преподаватъ въ народнитѣ библиотеки за всички категории библиотечари безъ изключение и продължаватъ отъ единъ до шестъ месеца.

Съкратенитѣ курсове за подготовка на професионални кадри за народнитѣ библиотеки и за усъвършенствуване на библиотечаритѣ вече на служба биватъ:

1. Едномесечни, за усъвършенствуване персонала на селскитѣ библиотеки.

2. Тримесечни, за усъвършенствуване библиотечаритѣ на градскитѣ библиотеки.

3. Шестмесечни, чиято задача е да се подготвятъ библиотечари за совхозитѣ, за машиннитѣ и тракторни паркове, за областнитѣ библиотеки и за библиотекитѣ за деца. Тѣзи курсове сж уредени при техникумитѣ по библиотечкознание, педагогическитѣ техникуми и голѣмитѣ библиотеки. Въ тѣхъ се допускатъ лица, които трѣбва да увѣрятъ, че сж следвали училище седемъ години.

Нѣщо съвършено оригинално и уединено въ Съветска Русия сж библиотечарскитѣ курсове чрезъ кореспонденция, уреждани отначало отъ библиотекитѣ на синдикатитѣ, на червената армия и на научнитѣ технически библиотеки. Тѣ иматъ сжщата програма, както и техникумитѣ по библиотечкознание. Лицата, които свършватъ по този начинъ курсоветѣ, иматъ сжщитѣ права, както библиотечаритѣ, които сж следвали въ техникумитѣ. За тази година се предвижда устройството на едно висше училище по библиотечкознание чрезъ кореспонденция при Института по библиотечкознание въ Москва.

Не мога да отмина да не кажа какво е направено за професионалната подготовка на библиотечаритѣ въ най-малката европейска държава — въ Ватикана. Този въпросъ не е преставалъ да занимава Ватиканската библиотека, та днесъ 5 души отъ нейния персоналъ сж получили своята подготовка въ Америка, като сж посещавали една година библиотечарскитѣ училища при Колумбийския и Мичиганския университети. Вънъ отъ това, за нуждитѣ на библиотекитѣ при религиознитѣ институти, като семинари, училища, колежи и др., е открито библиотечарско училище при Ватиканската библиотека съ двугодишенъ курсъ. Въ него се приематъ духовни лица и монаси, свършили съ свидетелство за зрѣлостъ. Тѣ завършватъ съ изпитъ и получаватъ диплома.

Така, въ всички културни страни*), както видѣхме, се полагатъ голѣми грижи и се харчатъ грамадни срѣдства за подготовка на персонала на библиотекитѣ, които, не ще и дума, сж такива прекрасни разпространители на знания, както и училищата.

Крайно време е и у насъ да се уреди въпросътъ за професионалната подготовка на библиотечаря. За тази целъ азъ смѣтамъ, че трѣбва да се прави следното:

1. Да се изпратятъ нѣколко души библиотечари отъ държавнитѣ библиотеки съ висше образование, които владѣятъ чужди езици и иматъ

*) Какъ е поставенъ въпросътъ за професионалната подготовка на библиотечаря и въ други държани и за повече подробности въ изброенитѣ страни вж. въ книгата: *Rôle et formation du bibliothécaire. Étude comparative sur la formation professionnelle du bibliothécaire. Dossiers de la Coopération intellectuelle.* Paris, Société des Nations. 1935. Отъ нея сж черпени и сведенията, които даваме по-горе.